

# Kırkinci Âyetin Gizli Tarihi - Yirmi Birinci Sayı

*İkinci Vay - Sekizinci Bölüm - Hezekiel Sayı İki*

Jeff Pippenger

2026-08-05

Hezekiel, Yahuda oymağının Aslanı tarafından kendileri için bir öğretim işi gerçekleştirilmiş olanları temsil eder; O'nun temel öğretimi ise "satır üzerine satır"dır.

Onlara dedi ki, "Yorgun olana rahat verebileceğiniz istirahat budur; tazelenme de budur." Ne var ki dinlemek istemediler. Bu yüzden RAB'bin sözü onlar için kural üstüne kural, kural üstüne kural; satır üstüne satır, satır üstüne satır; burada biraz, orada biraz oldu; öyle ki gidip arkalarına düşecek, kırılacak, tuzağa düşürülecek ve ele geçirileceklerdi. Yeşaya 28:12, 13.

Şu anda Yahuda oymağının Aslanı, Hezekiel kitabını açmaktadır. Bize, Hezekiel'in otuzuncu yılda bir kâhin olduğu bildirilmektedir; ister "otuz" onun bir kâhin olarak simgesel yaşını temsil etsin, isterse Yoşiya'nın Büyük Yıl Dönümünde başlayan peygamberlik çizgisindeki otuzuncu yılı ifade etsin. Son günlerin nihai kâhinliği yüz kırk dört bindir ve eski gerçek tarihî olaylar, son günlerdeki simgesel bir tarihin örneklerini teşkil eder.

Fakat sizler RAB'bin Kâhinleri diye adlandırılacaksınız; insanlar size Tanrımızın Hizmetkârları diyecekler; milletlerin servetini yiyeceksiniz ve onların ihtişamıyla övüneceksiniz. Yeşaya 61:6.

Hezekiel, son günlerde Tanrı'nın halkının bir simgesidir—her peygamberlik tanıklığının teşhis ettiği kutsal tarih. Bu kutsal tarih, üçüncü meleğin hareketidir; bu hareket, 1840'taki birinci meleğin hareketi tarafından özellikle tipleştirilmiştir. Birinci meleğin hareketi, üç meleğin alfa meleği idi; üçüncüsü ise omega melektir. Bu nedenle Hezekiel, yüz kırk dört binin mühürlenme zamanında Petrus'la uyum içindedir. Hem Petrus'un hem de Hezekiel'in içinde yer aldığı bu simgesel tarih, Panium tarihi olarak temsil edilmektedir.

## Küçük Kitap

Hezekiel, Vahiy'in onuncu bölümünde Yuhanna'nın yaptığı gibi, küçük kitabı alır.

Fakat sen, ey insanoğlu, sana söylediklerimi dinle; o asi ev gibi asi olma; ağzını aç ve sana verdiğimi ye. Ve baktığımda, işte, bana doğru uzatılmış bir el vardı; ve işte, onun içinde bir kitap tomarı bulunuyordu; ve onu önümde açtı; ve içi de dışı da yazılıydı; ve onun üzerine ağıtlar, yas ve vay yazılmıştı. Ayrıca bana dedi: Ey insanoğlu, bulduğunu ye; bu tomarı ye, sonra git ve İsrail evine konuş. Ben de ağzımı açtım, o da o tomarı bana yedirdi. Ve bana dedi: Ey insanoğlu, karnını yedir ve sana verdiğim bu tomarla bağırsaklarını doldur. O zaman onu yedim; ve ağzımda tatlılıkça bal gibiydi. Hezekiel 2:8–10, 3:1–3.

Vahiy kitabının onuncu bölümünde Yuhanna küçük kitabı yer; ve bütün bölüm, 11 Ağustos 1840'tan 22 Ekim 1844'e kadar Tanrı'nın kudretinin tezahürünü temsil eder.

“Üçüncü meleğin bildirisinin ilanına katılan melek, bütün yeryüzünü kendi yüceliğiyle aydınlatacaktır. Burada dünya çapında kapsamı olan ve alışılmadık güçte bir iş önceden bildirilmektedir. 1840–44 Advent hareketi, Tanrı’nın gücünün görkemli bir tezahürüydü; birinci meleğin bildirisi dünyadaki her misyon istasyonuna taşındı ve bazı ülkelerde, on altıncı yüzyıldaki Reform’dan bu yana herhangi bir ülkede görülmüş olan en büyük dinsel ilgi ortaya çıktı; ancak bunlar, üçüncü meleğin son uyarısı altındaki güçlü hareket tarafından aşılabacaktır.” The Great Controversy, 611.

Hezekiel, Vahiy’in onuncu bölümünde Yuhanna ile aynı hizadadır; böylece Petrus, Yuhanna ve Hezekiel, yüz kırk dört binin mühürlenmesi zamanında kendilerine ayrılmış yerde birlikte dururlar.

1840’tan 1844’e kadar olan dönem, 27 Temmuz 1299’da yüz elli yıllık bir dönemle başlayan zaman peygamberliğinin başladığı dört yıllık bir devreyi temsil eder. O “beş ay” sona erdi ve 11 Ağustos 1840’ta tamamlanan üç yüz doksan bir yıl ve on beş günlük zaman peygamberliğiyle birleşti; Tanrı’nın kudretinin görkemli tezahürü de 22 Ekim 1844’e kadar tezahür etti. Bundan sonra peygamberlik zamanı uygulaması sona erdi.

Ve göğü, içindekilerle birlikte yeri, içindekilerle birlikte denizi ve içindekileri yaratan, sonsuza dek yaşayanın hakkı için ant içti ki artık vakit olmayacaktı. Vahiy 10:6.

Peygamberlik zamanı, peygamberliğin geçerli bir uygulaması olarak 22 Ekim 1844’te sona erdi. Hezekiel, Petrus ve Yuhanna’nın her biri, birinci ve ikinci meleğin hareketinin ve aynı zamanda üçüncü meleğin hareketinin Tanrı’nın hikmetli bakirelerini temsil eder.

## Görüler

Hezekiel’in ilk “on bir” bölümü, birinci bölümün birinci ayetinde ortaya konulduğu üzere, bir dizi “görüm” sunar.

Otuzuncu yılda, dördüncü ayın beşinci gününde, Kebar Irmağı kıyısında sürgünler arasında bulunduğum sırada, gökler açıldı ve ben Tanrı’nın görülerini gördüm. Hezekiel 1:1.

İlk on bir bölümün “görümleri” ilkin birinci bölümde Kebar Irmağı kıyısında verildi; sonra üçüncü bölümde “ovadaki” görüme eklemeler yapıldı; ardından da sekizinci bölümde Yeruslaim’daki görüme yeniden genişletildi. Kebar Irmağı, ova ve Yeruslaim olmak üzere bu üç mekân, birlikte tek bir görü meydana getiren üç görümü temsil eder; bu da birinci ayetteki ve ilk ‘on bir’ bölümdeki “görüm”ler”dir.

## Yubile

Otuzuncu yılın, Yoşıya’nın meşhur Fısıh Bayramı’yla başlayan ve sonra 22 Ekim’de sona eren Şabat Yılı döngüsünün otuzuncu yılı olarak kabul edilmesi kolaylıkla desteklenebilir; zira kutsal tarihin o belirli hattı, birden çok tanıgın eşliğinde, satır üzerine satır olarak açıkça tasvir edilmektedir. Örnek olarak; Fısıh Bayramı İlkbahar bayramlarını, Kefaret Günü ise Sonbahar bayramlarını temsil eder. Bu nedenle Levililer yirmi üç, Yoşıya ile başlayan Şabat Yılı döngüsüyle uyum içindedir. Kral Yoşıya ile temsil edilen tarihle MÖ 573 yılı 22 Ekim gününe kadar örtüşen başka hatlar da vardır. MÖ 573 yılı 22 Ekim gününde bir Şabat Yılı’nın tarihsel gerçekleşmesi

tarihçiler tarafından desteklenmektedir.

Kronologlar genel olarak kefarete gününü MÖ 22 Ekim 573 olarak tarihlendirmekte rahattırlar; Yosiya'nın Büyük Fısıh'ının MÖ 622 yılında gerçekleştiği tarihi de bu Kutsal Kitap kronologları tarafından kabul edilen bir tarihtir. İlkbahar bayramlarının bir simgesi olan Fısıh, kefarete gününde sonbahar bayramlarının simgesinde sona eren kırk dokuz yıllık bir Jübile döngüsünü başlattı. Kırk dokuz yılı oluşturan yedi yıl haftası, toprağın Sebt'inin simgeleri idi.

“Tarih, öğretici ya da peygamberlik olsun, her sayfada Eski Antlaşma Yazıları Tanrı Oğlu'nun yüceliğiyle aydınlatılmıştır. İlahi kuruluş bakımından, Yahudilik sisteminin bütünü Müjde'nin derli toplu bir peygamberliği idi. Mesih için “bütün peygamberler tanıklık eder.” Elçilerin İşleri 10:43. Âdem'e verilen vaatle başlayıp atalar silsilesi ve şeriat düzeni boyunca uzanarak, göğün görkemli ışığı Kurtarıcı'nın ayak izlerini açıkça gösterdi. Kâhinler, gizemli bir geçit töreni içinde geleceğe ait şeyler önlerinden akıp giderken, Beytlehem Yıldızı'nı, gelmekte olan Şilo'yu gördüler. Her kurbanda Mesih'in ölümü gösterildi. Her buhur bulutunda O'nun doğruluğu yükseldi. Her yubil borusuyla O'nun adı duyuruldu. Kutsallar Kutsalı'nın dehşet verici gizeminde O'nun yüceliği mesken tuttu.” Çağların Arzusu, 211.

## On Yedi

Sidkiya, MÖ 573'ten on dört yıl önce Yerusâlim düştüğünde Babil'e götürülmüştü. Yahudi tarihçileri, MÖ 622'deki Yoşiya'dan MÖ 573 yılı 22 Ekim'ine kadar olan Yovel döngüsünü on yedinci Yovel döngüsü olarak tanımlarlar. Raphia Muharebesi'nden Panium Muharebesi'ne kadar geçen süre on yedi yıldır. Raphia Muharebesi'nin galibi Batlamyus'tu ve o, güneyin kralı olarak on yedi yıl hüküm sürdü. Milano Fermanı'ndan Konstantin'in imparatorluğunu 330 yılında bölmesine kadar geçen süre on yedi yıldır. On yedinci Yovel döngüsünde Yerusâlim, Nebukadnetsar tarafından yıkıldı.

Çünkü İsrail oğulları birçok gün kralsız, öndersiz, kurbandsız, dikili taşsız, efodsuz ve terafimsiz kalacaklardır; sonra İsrail oğulları dönecek, Tanrıları RAB'bi ve kralları Davut'u arayacaklar; ve son günlerde RAB'den ve O'nun iyiliğinden korkuyla titreyeceklerdir. Hoşea 3:4, 5.

Hoşea, Sidkiya'nın tutsaklığıyla doğrudan ilgili olan bir konuyu ele almaktadır; bununla birlikte bu, MÖ 723 yılında kuzey krallığı için tutsaklığın başlangıcını da temsil eder. Hoşea'nın bu pasajının Hezekiel'in tanıklığıyla bağlantılı olmasının nedeni, İsrail'in insan bir kralda ısrar ettiğinde Tanrı'yı reddetmiş olmasıdır. İsrail'in, İlahi bir Kral yerine insan bir kral tarafından yönetilme arzusu, Levililer 26'daki “yedi kez”lik yargıda “gücünüzün gururu” olarak tasvir edilmektedir.

Ve bütün bunlara rağmen yine de beni dinlemeyecekseniz, o zaman günahlarınız yüzünden sizi yedi kat daha fazla cezalandıracağım. Gücünüzün gururunu kıracağım; göğünüzü demir, yerinizi tunç gibi yapacağım. Levililer 26:18, 19.

“Gücünüzün gururu”, İsrail'in dünya gibi olma ve kendi kralına sahip olma arzusunu temsil eder. MÖ 723'te kuzey krallığından kralın kaldırılması ve ardından MÖ 586'da güney krallığının kralı

Sidkiya'nın tutsaklığa götürülmesi, kadim İsrail'in "gururunun" kırılışını temsil eder; ve gurur düşüşten önce gelir. Kutsal Kitap peygamberliğinde bir "güç" bir kral ya da krallıktır; ve İsrail'in beşerî bir kral güvence altına alma konusundaki gururu, teokrasinin ve İlahi Kral'ın reddini gösterir.

Ve vaki oldu ki, Samuel yaşlandığında, oğullarını İsrail üzerine hâkimler tayin etti. İlk doğanın adı Yoel, ikincisinin adı ise Aviya idi; bunlar Beer-Şeva'da hâkimlik ediyorlardı. Fakat oğulları onun yollarında yürümediler; kazanç peşine saptılar, rüşvet aldılar ve adaleti saptırdılar. Bunun üzerine İsrail'in bütün ihtiyarları toplanıp Rama'da Samuel'in yanına geldiler ve ona dediler: İşte, sen yaşlandın, oğulların da senin yollarında yürümüyor; şimdi bize, bütün uluslar gibi bizi yargılayacak bir kral tayin et. Fakat "Bize bizi yargılayacak bir kral ver" dediklerinde, bu söz Samuel'in hoşuna gitmedi. Bunun üzerine Samuel RAB'be dua etti. RAB de Samuel'e dedi: Sana söyledikleri her şeyde halkın sesine kulak ver; çünkü reddettikleri sen değilsin, fakat üzerlerinde hüküm sürmeyeyim diye beni reddettiler. Onları Mısır'dan çıkardığım günden bugüne dek yaptıkları bütün işlere göre, nasıl beni bırakıp başka ilahlara kulluk ettilerse, sana da aynı şekilde davranıyorlar. Şimdi öyleyse onların sesine kulak ver; ancak yine de onları ciddi biçimde uyar ve üzerlerinde hüküm sürecek kralın yolunu onlara bildir. 1 Samuel 8:1-9.

Şuna dikkat edilmelidir ki, o noktada İsrail yalnızca Tanrı'yı kendi kralı olarak değil, aynı zamanda Samuel tarafından temsil edilen Peygamberlik Ruhunu da reddetmiştir; zira şöyle denmektedir: "Beni bıraktılar ve başka ilahlara kulluk ettiler; sana da aynı şekilde davranıyorlar."

"Şeytan... sürekli olarak sahtesini öne sürmektedir; amacı, insanları hakikatten uzaklaştırmaktır. Şeytan'ın en son aldatmacası, Tanrı'nın Ruhunu tanıklığını etkisiz kılmak olacaktır. 'Vahiy olmayan yerde halk helâk olur' (Süleyman'ın Özdeyişleri 29:18). Şeytan, Tanrı'nın bakiye halkının gerçek tanıklığa olan güvenini sarsmak için, çeşitli yollarla ve farklı araçlar vasıtasıyla ustaca çalışacaktır.

"Tanıklıklara karşı şeytani bir nefret alevlendirilecektir. Şeytan'ın faaliyetleri, kiliselerin onlara olan imanını sarsmak olacaktır; çünkü bunun sebebi şudur: Tanrı'nın Ruhunun uyarılarına, azarlamalarına ve öğütlerine kulak verilirse, Şeytan aldatmacalarını sokmak ve canları kendi sanrıları içinde bağlamak için o denli açık bir yol bulamaz." Selected Messages, 1. kitap, 48.

Eski İsrail teokrasisi için son aldatmaca, yalnızca Tanrı'nın değil, aynı zamanda Peygamberlik Ruhunu da reddedilmesiydi. MÖ 1097'deki bu reddediş, 1863'teki Laodikya Yedinci Gün Adventizminin son aldatmacasını simgeler. Levililer yirmi altıdaki "yedi vakit", Tanrı'nın Sözü'dür ve Peygamberlik Ruhunu, "yedi vakit" hakkında bunun "değiştirilmemesi gerektiğini" belirtir.

"1843 çizelgesinin Rab'bin eli tarafından yönlendirilmiş olduğunu ve onun değiştirilmemesi gerektiğini gördüm; rakamların O'nun istediği gibi olduğunu; O'nun elinin onların içindeki bazı rakamlardaki bir hatanın üzerinde bulunup onu gizlediğini, öyle ki O'nun eli çekilinceye dek hiç kimsenin onu göremediğini gördüm." Early Writings, 74.

Peygamberlik Ruhu, “yediler”i açıkça tasdik etmiştir ve onun bu tasdiki, “yediler”in orta sütunu ve sağ üst köşeyi oluşturduğu çizelgedeki rakamların değiştirilmemesi yönünde bir uyarıydı. Uriah Smith’in 1863’teki sahte çizelgesiyle, eski İsrail’in Tanrı’yı reddedişinde simgelenen temel gerçeklerin aşamalı reddi başlamış oldu; Peygamberlik Ruhu da 1863 isyanını teşhis etmiştir. 1863 isyanının tarihi, Hezekiel kitabında ortaya konan peygamberlik hattıyla uyumludur. Bu tarih çizgisinde sonuç, Kudüs’ün yıkımıydı; bu da Pazar yasasını simgeliyordu. MÖ 1097’de Kral Saul’un tarihinden MÖ 586’da Tsedekiya’ya kadar olan tarih, 1863’ten yakında gelecek olan Pazar yasasına kadar olan dönemi simgelemekteydi.

Sidkiya, MÖ 573 yılındaki Yovel’den on dört yıl önce Babil’e tutsak olarak götürüldü. On yedinci Yovel döngüsü MÖ 622 yılında başladı ve otuzuncu yılda Hezekiel, MÖ 591 yılında kâhin olarak ortaya konuldu; ardından beş yıl sonra, MÖ 586 yılında Yerusâlim yıkıldı. Şehir, MS 70 yılında Titus tarafından ikinci kez yıkıldığı yılın aynı gününde yıkıldı. Hezekiel birinci bölümün birinci ayeti, Yerusâlim’in yıkılışından beş yıl önceye ve kırkinci bölümdeki tapınak görünümünden on dokuz yıl öncesine aittir.

Sürgünümüzün yirmi beşinci yılında, yılın başlangıcında, ayın onuncu gününde, kentin vurulmasının on dördüncü yılında, tam o gün RAB’bin eli üzerime geldi ve beni oraya götürdü. Hezekiel 40:1.

Toprağın Şabatı olan yedinci yıla itaatsizlikten dolayı, Tanrı, toprağın Şabatı olan yedinci yıla itaatsizliğin lânetinin “yedi vakit” olacağını bildirdi. “Vakit” bir yıldır ve bir “yıl” üç yüz altmış gündür; yedi kere üç yüz altmış da iki bin beş yüz yirmi yıldır. Milleritler “iki bin beş yüz yirmi” ifadesini kullanmamış olabilirler, ancak her iki kutsal çizelgeleri de iki bin beş yüz yirmi yılı sayısal olarak göstermiştir.

İsrail’in kuzey krallığı ile Yahuda’nın güney krallığının her ikisi üzerine “yedi vakitlik” lanetin ilanı, William Miller’in ilk anlayışıydı; ya da bunun “temel” anlayış olduğunu, hatta “alfa” anlayış olduğunu da söyleyebilirsiniz. 1863’te Laodikya durumundaki Yedinci Gün Adventist kilisesi, Miller’in keşiflerinin temel anlayışını reddetti; Millerî hareketin bütün temelini temsil eden bu “keşifleri”. Esin doğrudan bunun olabileceği konusunda uyardı; ve bu oldu, hem de uzun zaman önce oldu.

Babil sürgününden sonra yeniden inşa edilen mabedin temeli, birinci fermanın tarihsel süreci içinde ve ikinci fermanın önce tamamlandı. Mabet, ikinci fermanın tarihsel süreci içinde bütünüyle inşa edildi. Üçüncü fermanla ulusal egemenlik, lafzî eski İsrail’e geri verildi. William Miller, 1798’de gelen ve 11 Ağustos 1840’ta kudretle donatılan birinci meleş temsil ediyordu. İkinci melek, 1842 yılının Mayıs ayında yayımlanan 1843 çizelgesinin temsil ettiği üzere, temeller atıldıktan sonra geldi. 1844’teki ilk hayal kırıklığında, 1844’ün alfa hayal kırıklığında, ikinci melek ve ayrıca bakireler mesesindeki gecikme zamanı geldi; ve ikinci meleşin mesajı Exeter çadır toplantısında kudretle donatıldığında mabet tamamlandı. Sonra 1844’teki büyük, yani omega hayal kırıklığında, Antlaşmanın Habercisi ansızın Kendi mabedine geldi; bu, üçüncü fermanla başlayıp üçüncü meleşin gelişyle sona eren iki bin üç yüz yılın gerçekleşmesiydi.

Yoşıya, “Tanrı’nın temeli” anlamına gelir. İster kral Yoşıya olsun, ister Yoşıya Litch; her ikisi de temellerin simgeleridir; bu, birinci fermanın tarihinde temsil edildiği gibi ve Levililer yirmi üçüncü bölümün ilk yirmi iki ayetinde ortaya konulan ilkbahar bayramlarıyla temsil edildiği gibidir.

Temeller, ilkbahar bayramları ve birinci fermanın tümü, 1840’ın ve birinci meleğin güçlendirilmesinin simgeleridir. Hezekiel kırkinci bölüm birinci ayette ortaya konulduğu üzere MÖ 22 Ekim 573, 22 Ekim 1844’ün ve ölümlerin yargısının açılışının bir simgesidir; ayrıca 11 Eylül 2001’in de, yaşayanların yargısının açılışındaki bir simgesidir. Bu yazıları takip etmekte olan herkes, kullandığım uygulamaları bilmelidir.

Hezekiel, kendi yazılarında temsil edilen peygamberlik tarihinin içinde bir simgedir. Hezekiel, sekizinci bölümün sonunda yirmi beş adam güneşe eğilirken oradadır. Ayrıca sonraki bölümlerde de, Ellen White’in Yedinci Gün Adventist Kilisesi olarak tanımladığı Yeruşalim’in üzerine getirilen “ardından boğazlamanın geldiği mühürleme” sırasında da oradadır. İlk on bir bölümde Hezekiel, talimatlarını almak üzere göksel tapınağa getirilir; tıpkı 1844 yılında Milleritlerin yapmaya çağırılmış olması gibi ve bu hareketin de şimdi yapmaya çağırıldığı gibi.

Böylece Hezekiel size bir alamet olacaktır; onun yaptığı her şeye göre siz de yapacaksınız; ve bu gerçekleştiğinde, benim Rab Yehova olduğumu bileceksiniz. Hezekiel 24:24.

## **Bu Geldiğinde**

Son günlerde, Hezekiel’in tasvir ettiği şeylerin Tanrı’nın halkı arasında yeniden tekrarlandığı noktaya ulaştığımızda, Hezekiel’in alametine ulaşmış oluruz. Hezekiel’in yüz kırk dört bini temsil ettiğini bildiğinizde ve bunu, Hezekiel’in yazılarında tasvir ettiği her şeyin son günlerde yüz kırk dört bini ilgilendiren olayların kutsal bir dizisini örneklediğine dair takdis edilmiş bir beklentiyi taşıyan iman ve anlayış düzeyinde bildiğinizde—bunu bildiğinizde, o zaman “Rab”bin “Tanrı” olduğunu “bileceksiniz.”

Bu düşünceleri bir sonraki makalede sürdürmeye devam edeceğiz.